

Fodring af vildt

Fodring af vildt kan have flere formål. Det kunne være et ønske om at fodre vildtet sammen i bestemte områder og afholde jagt der. Det diskuteres, hvorvidt fodring overhovedet har nogen effekt på vilde bestande. På udsat vildt har det uden tvivl den effekt, at man er stand til at hæve bæreevnen en del af året, og holde sammen på fuglene. På visse lokaliteter kan man helt undgå, eller tildels nedsætte omfanget af skader i skov- og landbrug ved at fodre.

Inden man beslutter sig for at fodre vildtet, skal man overveje nøje, om man har ressourcer til at føre projektet til ende. Det er katastrofalt, hvis man begynder fodring i sommer/efteråret og så pludselig om vinteren eller i det tidlige forår ophører med fodring. Vildtet vil hurtigt have vænnet sig til den større fødemængde og tilpasset sig, så hvis fodringen pludselig ophører, vil det føre til sult. Fodring skal starte i efteråret, så dyrene vænnes til fodret gradvist. Hvor der ikke fodres, tilpasses dyrenes fordøjelsessystem det begrænsede fødeudbud, og de vil derfor ikke være i stand til at udnytte foder, der lægges ud midt i vinterperioden. I værste fald vil en sådan fodring kunne føre til, at dyrene æder fodret, men dør af sult, fordi de ikke kan omsætte det, eller at de dør af forgiftning, fordi føden har for høj næringsværdi.

Fodring bør ske steder, hvor der er god dækning, og hvor vildtet føler sig trygt.

Det er vigtigt, at foder, der ikke ædes op hver dag, anbringes i fodertrug, helst under et halvtag eller lign., så fodret ikke bliver fugtigt og dermed muggent.

Fodring af hjortevildt

Der findes en række forskellige kraftfodertyper til hjortevildt. De er som regel kostbare. Man kan med succes bruge traditionelt kvægfoder.

Man kan ikke alene fodre sig til hjortevildt med gode trofæer. Det kræver i høj grad også, at de arvelige egenskaber er tilstede, samt den rette afskydning.

Man skal være meget forsigtig med at lade rester af plastic og høstbindegarn mv. ligge ved foderpladsen, så vildtet kan æde det, især dåvildt er tilbøjelige til at æde disse fremmedlegemer, hvilket i værste fald kan føre til forstoppelse og død.

Eksempler på foder til hjortevildt:

1. Kraftfoder: KFK-grønmix, rød eller hvid Malko eller lign. (hjørteblandingerne er ofte meget dyre, og de består stort set af det samme som kvægblandingerne)
2. Æbler, roer(sukkerroer), gulerødder.
3. Kornafgrøder: majs, ærter, havre (velegnet pga. højt indhold af mineraler især kalcium)
4. Stråfoder: hør, ensilage mv. egner sig bedst til sika-, kron- og dåvildt.

Sliksten Det anbefales at opsætte saltsten (saltsten til får, uden kobber) i små mængder i starten, for at se om dyrene benytter dem. På visse lokaliteter benytter dyrene dem meget, mens de på andre overhovedet ikke ænser dem.

Det er kun ved at opsætte dem, man finder ud af, om de har brug for dem.

Slikstenen placeres højt på en pæl, derved vil regnvandet langsomt opløse stenen, og mineralerne vil være tilgængelige på pælen.

Fodring af vildtfugle

Der skal være kråseflint tilgængeligt for vildtfuglene, især ved fodring i vandhuller skal man udlægge kråseflint. Det kan være alm. grus, man benytter.

Ænder

Ved udsætning fodres med lange mellemrum (en gang i ugen) og helst uset.

Fodring til trækjagt på ænder (nedfodring) fungerer bedst, hvis der fodres hver dag, og på det samme tidspunkt på dagen. Ønsker man at etablere et aftentræk, skal man fodre sidst på eftermiddagen eller hen under aften. Ved at fodre på samme klokkeslæt hver dag kan man få ænderne til at trække nogenlunde samme tid hver dag. Det forudsætter dog, at ænderne æder op hver dag. Dermed vil de være lidt sultne, når de forlader hullet, og sandsynligheden for at de kommer tilbage dagen efter er meget større, end hvis de åd sig mætte.

Fodervalg til ællinger: kraftfoder i starten og senere byg. Der er fortrinligt foder til gråænder. Raps, knækkede kerner, havre er godt til f.eks. krikænder.

Fasaner

Ved udsætning og sammenfodring skal fasanerne fodres hver dag. De skal underfodres og dermed æde op hver dag. De skal være lidt sultne, når de forlader fodersporet, det tvinger dem til at være aktive. Og der er rimlig sandsynlighed for, at de kommer igen næste dag.

Den normale fodringsstrategi går ud på, at man fodrer fuglene ud i remiserne, og de efterfølgende vender tilbage til udsætningspladsen. Derved kan man bedre styre dem, når der skal skydes fugle fra remserne, ved at skyde fugle, når de drives ud af remsien og hjem til udsætningspladsen. Fordi de igennem længere tid, har vænnet sig til turen..

Når man fodrer fasaner, er det en god ide at fløjte, mens man fodrer, på den måde forbinder fuglene fløjtet med foder og kommer til fodersporet, når man fløjter.

Fodervalg Kraftfoder, hvede.

1. Foderautomat.
2. Tørt groft sand til balen og kråseflint.
3. Vandtrug til opsamling af regnvand.
4. Om sommeren kan der være en lille mødding.

Småfugle

Foderhuset skal placeres tæt ved tætte buske eller lign., så fuglene hurtigt kan finde dækning/skjul. Fuglene skal samtidigt have godt udsyn, ved selve foderbrættet, så eventuelle farer kan opdages i tide.

Fodervalg Ynder et varieret udbud af diverse frøsorter (solsikkefrø, hvede, havre, raps, majs, hampfrø, mv), nødder, fedtprodukter samt frugt (æbler). Franskrød er bestemt ikke et velegnet foder til småfugle. Det fylder blot i deres mave uden at fuglen får næring af betydning. Desuden kan det i værste fald resultere i, at fuglen ikke kan æde foder med god næring, fordi franskrødet fylder maven og fuglen dermed sulter.